

ב"ל (באר-שבע) 6198-03-12 - אברהם בן שטרית נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (באר-שבע) 6198-03-12 - אברהם בן שטרית נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה באר-שבע
ב"ל (באר-שבע) 6198-03-12
אברהם בן שטרית
ע"י ב"כ - עו"ד גנאינסקי
נגד

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ - עו"ד ילנה צ'וקלר
בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע
[16.01.2013]

לפני: כבוד השופט יוסף יוספי
נציג ציבור (עובדים) - מר שלום שגב
נציג ציבור (מעבידים) - מר משה אניג'ר
החלטה

1. בפנינו תובענה, במסגרתה עותר התובע כי בית הדין יקבע, שהאירוע המוחי שעבר ביום 14.2.11 הינו תוצר של אירועים חריגים בעבודתו, וכי לפיכך עסקינן בתאונת עבודה.
טענות התובע

2. לטענת התובע, הוא לקה באירוע מוחי ביום 14.2.11, ואירוע זה נגרם עקב אירועים חריגים בעבודתו. האירוע החריג הראשון היה שיחה קשה וטעונה מיום 4.2.11 עם חברי הוועד במקום עבודתו. לאחר מכן, ביום 13.2.11 גילה, כי נקבעה לו פגישה עם הסמנכ"ל ליום 14.2.11, אשר בה ינכחו גם חברי הוועד. דבר זה הלחיץ אותו מאוד, מאחר וידע שכל המעורבים יבואו אליו בטענות. ביום 14.2.11, בדרכו למכוניתו לשם נסיעה לפגישה, נפלו מפתחות הרכב, הוא ביקש להרימם, וכשהתרומם נפגע בראשו מהרכב.
התובע החל לנסוע למקום עבודתו, לא יכל להמשיך, חזר לביתו, אשתו הסיעה אותו אל בית החולים, ושם התברר כי עבר אירוע מוחי.

טענות הנתבע

3. לטענת הנתבע במסגרת כתב ההגנה, אין עסקינן באירוע חריג. הנתבע גורס כי השפעת העבודה, גם אם היתה כזו, פחותה בהרבה מהשפעת גורמים אחרים.

4. בסיכומיו הסכים הנתבע, כי ביום 4.2.11 התקיימה פגישה קשה וטעונה, שניתן לראות בה אירוע חריג. לעומת זאת, אין כל הוכחה לעניין מצבו הנפשי של התובע לאחר פגישה זו עד ליום 14.2.11. בנוסף, הדבר אינו עולה מההודעה לחוקר המוסד, וכן אינו מתועד במסמכים הרפואיים הראשונים. לעניין החבלה בראש, ניתן להסכים שכך מסר התובע, וניתן להפנות שאלה בנושא זה למומחה. 5. התובע הגיש 3 תצהירים, אחד מטעמו ושניים מטעם עדים שהביא. ביום 10.1.13 נערך דיון בתיק, ובו העיד התובע, וכן העיד עד מטעמו. באשר לעד השלישי, צבי כפיר, מסר הנתבע כי אין לו שאלות אליו. בתום הדיון סיכמו הצדדים בע"פ. הדין החל

בפסק הדין בפרשת אליהו לוי סיכם בית הדין הארצי לעבודה את ההלכה בנושא בהאי לי שנא: " באשר לטענת המערער לפיה יש לבחון את האירוע מנקודת המבט הסובייקטיבית שלו בלבד יוזכר, כי בהתאם לפסיקתנו, לצורך הוכחת אירוע חריג בעבודתו של נפגע, נדרשת הן הוכחה אובייקטיבית והן הוכחה סובייקטיבית. שהרי לא יעלה על הדעת כי כל אימת שנפגע טוען כי אירע לו אירוע חריג בעבודתו, מבלי שיש לטענה זו תימוכין בראיות אובייקטיביות חיצוניות, תתקבל טענתו וימונה מומחה רפואי. הכללים להכרה באירוע בעבודתו של נפגע כאירוע חריג פורטו בפסק הדין בעניין סידה שניתן זה לא מכבר (עב"ל 502/09 סידה - המוסד לביטוח לאומי ניתן ביום 21.10.2010), כך: 'על מנת שאוטם שריר הלב יוכר כתאונת עבודה על התובע להוכיח קרות אירוע חריג בחיי עבודתו בסמוך לפני קרות האוטם.

משמעות הדבר: ראשית - שעל התובע להוכיח קרות מאורע אובייקטיבי בעבודתו. כלומר, מאורע הקשור לעבודה שניתן לאיתור בזמן ובמקום כך שניתן יהיה לקבוע שביום זה וזה בשעה כזאת וכזאת אירע כדבר הזה והזה. שנית - על התובע להוכיח קרות אירוע חריג לגביו. אירוע חריג כאמור יכול למצוא ביטוי אצלו; או בדחק נפשי בלתי רגיל או במאמץ גופני יוצא דופן. שלישית - על התובע להוכיח, כי אותו מאורע חיצוני אובייקטיבי בעבודתו גרם לו לדחק הנפשי הבלתי רגיל. רביעית - משמעות חובת הוכחת האמור הינה, שעל התובע להוכיח ובסבירות העולה על 50% את גירסתו לדחק נפשי בלתי רגיל הנגרם לו בעטיו של מאורע בעבודתו ' "

ראה: עב"ל (ארצי) 201/10 אליהו לוי - המוסד לביטוח לאומי (מיום 7.3.11, פסקה 15 לפסק הדין).
מן הכלל אל הפרט

5. לאחר לימוד טענות הצדדים, ולאחר שמיעת מסכת הראיות, אנו קובעים כי עסקין באירועים חריגים, ולהלן יפורטו הנימוקים לכך.
6. ראשית נציין, כי עדותו של התובע מהימנה עלינו, ואנו קובעים כי היא משקפת את קרות האירועים בפועל. כך אנו קובעים גם ביחס לעדותו של מר אהרון לוי, העד מטעמו של התובע. בנוסף, נתמכו עדויות אלה באמור בתצהירו של העד צביקה כפיר.
7. מן העדויות עולה, כי ביום 4.2.11 התקיימה שיחה קשה וטעונה בין התובע לבין נציגי ועד העובדים בנמל אשדוד, שם הוא עבד כמנהל מדור ים. השיחה התקיימה בעקבות כך שהתובע הציב עובד במשמרת בניגוד לעמדת הוועד. השיחה ארכה כ- 3 שעות.
- בסיום השיחה חש התובע ברע, קיבל טיפול רפואי ושוחרר לביתו.
- גם לאחר סיום השיחה לא נפתרו המחלוקות, ולמעשה כל צד נותר בעמדתו.
- ביום 13.2.11 בבוקר התברר לתובע, כי נקבעה לו פגישה עם הסמנכ"ל ליום 14.2.11, ואת זאת הוא גילה ביומן האוטולוק. ביום 14.2.11 התעורר התובע כשהוא לחוץ ביותר מן השיחה הצפויה. התובע ידע כי בשיחה זו יבואו אליו כל המעורבים בטענות שונות, הן מצד הוועד והן מצד ההנהלה. התובע סבר כי לא יהיו לו הסברים ראויים, והדבר גרם לו למצוקה קשה ולחרדה רבה. התובע דמיין שוב ושוב את הצפוי בשיחה, והדבר החמיר את חששותיו.
- התובע יצא מביתו לכיוון מכוניתו, על מנת לנסוע לעבודה, ומאחר והיה שקוע במחשבות נפלו מפתחות הרכב. התובע התכופף להרימם, ובעת שהתרומם נחבל בראשו מהמכונית.
- התובע נכנס למכונית כדי לנסוע לעבודתו, אולם במהלך הנסיעה חש לחץ אדיר ובלבול, ולפיכך חזר לביתו, ואשתו הסיעה אותו אל בית החולים, שם הסתבר כי לקה באירוע מוחי.
8. הנתבע טען, כי התובע הוא זה שיזם את הפגישה עם הסמנכ"ל. לדעתנו, אין לייחס משקל לשאלה מי יזם את הפגישה, מאחר ועצם קיום הפגישה הלחיץ את התובע, ובפרט בעת שנודע לו על קיום הפגישה רק יום אחד עובר למועד התקיימותה.
- עוד טען הנתבע, כי התובע לא סיפר לחוקר המוסד אודות הלחץ הנפשי בו היה שרוי. אנו מקבלים את גירסת התובע, לפיה השיב לחוקר בהתאם לשאלות שנשאל.
- ועוד טען הנתבע, כי בהגיעו לבית החולים לא סיפר התובע אודות הלחץ הנפשי בו היה שרוי. אנו מקבלים את עמדת התובע בנושא זה, לפיה הגיע לחדר המיון לאחר שעבר אירוע מוחי, ולכן לא סיפר את הדברים עקב מצבו. מאוחר יותר, לאחר שהתאושש, כבר סיפר את הדברים כפי שהתרחשו.
9. מכאן, שנתקיימו כל הדרישות שנקבעו בפסיקה כמתואר לעיל; התובע הוכיח מאורע אובייקטיבי בעבודתו, והוכח כי לגבי התובע עסקין באירוע חריג, וזאת הן לגבי הפגישה ביום 4.2.11, והן לגבי הלחץ הנפשי שנגרם לו החל מיום 13.2.11, עת נודע לו כי למחרת אמורה להתקיים פגישת בירור. לכך יש להוסיף את החבלה שנחבל התובע בראשו ביום 14.2.11 בבוקר.
- בנוסף, הוכח בסבירות גבוהה ביותר, כי המאורעות החיצוניים האובייקטיביים הם שגרמו לתובע ללחץ הנפשי הבלתי רגיל.
- אחרית דבר
10. לאור כל האמור לעיל, אנו קובעים כי האירוע מיום 4.2.11 מהווה אירוע חריג. בנוסף, אנו קובעים כי אירוע חריג נוסף התרחש מיום 13.2.11, עת נודע לתובע על הפגישה הצפויה, ועד 14.2.11, עת התכונן התובע לנסוע לפגישה. לכך יש להוסיף את החבלה שנחבל התובע בראשו ביום 14.2.11.
11. החלטה בדבר מינוי מומחה תינתן בקרוב ותומצא לצדדים בדואר.
12. החלטה זו תשוגר לצדדים בדואר.
- ניתנה היום, ה' שבט תשע"ג (16 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.